

**Міністерство освіти і науки України
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ І ТЕЗИ

Т. 1

**XI Міжнародної науково-практичної конференції
молодих учених та студентів
24-25 жовтня 2025 року, Одеса**

MUSIC AND CHOREOGRAPHY EDUCATION IN THE CONTEXT OF SOCIETY'S CULTURAL DEVELOPMENT

A collection of scientific works based on the materials of the XI International Scientific and Practical Conference of Young Scientists and Students, Odesa, 2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези XI Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(24-25 жовтня 2025 р.)**

1 том

ОДЕСА 2025

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

**Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку
суспільства.** Матеріали і тези XI Міжнародної конференції молодих учених
та студентів (Одеса 24-25 жовтня 2025 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені
К. Д. Ушинського, 2025. — 237 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського». Протокол № 6 від 27.11.2025 р.

Рецензенти:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор,
завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик
навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Білова Наталія Костянтинівна, кандидат педагогічних наук, професор,
професор кафедри теоретичної, музично-інструментальної та вокальної
підготовки, Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції.

Технічний редактор Ірина ЛЕВИЦЬКА

Shao QI,

student of the second (master's) level of higher education of the South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky

Scientific advisor: Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor I. M. Levytska

Шiao Ці,

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти, ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, доцент І. М. Левицька

INTERPRETATIVE STRATEGIES IN CONTEMPORARY CHORAL CONDUCTING: THE EXPERIENCE OF THE PRC

Abstract. The article explores interpretative strategies in contemporary choral conducting within the context of changing artistic and cultural paradigms. It examines two principal performance approaches - personalized performance and Historically Informed Performance (HIP). The study reveals that personalized performance emphasizes individual creative expression and subjective reinterpretation of the musical text, whereas HIP seeks to reconstruct historical performance practices based on period sources and authentic instruments. Special attention is given to the phenomenon of Chinese choral art, which synthesizes European academic traditions with national aesthetic principles. The findings highlight those modern conducting practices embody a multicultural dialogue, where interpretation becomes a form of artistic communication across diverse cultural systems.

Keywords: interpretation, choral conducting, personalized performance, historically informed performance, HIP, artistic communication, Chinese choral art.

ІНТЕРПРЕТАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ У СУЧАСНОМУ ХОРОВОМУ ДИРИГУВАННІ: ДОСВІД КНР

Анотація. У статті розглянуто особливості інтерпретаційних стратегій у сучасному хоровому диригуванні в контексті змін художньо-культурних парадигм. Проаналізовано два основні типи виконавських підходів - персоніфіковане та історично поінформоване виконання (Historically Informed Performance, HIP). З'ясовано, що персоніфіковане виконання спрямоване на

творчу індивідуалізацію та суб'єктивне переосмислення музичного тексту, тоді як НІР прагне реконструювати виконавську практику минулих епох на основі історичних джерел і автентичних інструментів. Особливу увагу приділено феномену китайського хорового мистецтва, у якому поєднуються академічні європейські стандарти з національними естетичними традиціями. Висвітлено, що сучасне диригентське мистецтво набуває рис полікультурного діалогу, де інтерпретація виступає засобом комунікації між різними культурними системами.

Ключові слова: інтерпретація, хорове диригування, персоніфіковане виконання, історично поінформоване виконання, НІР, художня комунікація, китайське хорове мистецтво.

In the modern context, there is a growing interest in understanding the nature of creativity as one of the key forms of human self-realization. This is driven by the increasing complexity of interpreting works of art, which increasingly appear as intricate cultural codes requiring decoding. The art of the new era produces new systems of meaning that reflect shifts in paradigms of perception and call for new approaches to reading artistic texts. In this regard, traditional interpretative models in choral conducting no longer fully encompass the multidimensionality of contemporary artistic space and therefore undergo a certain rethinking.

Modern musical practice demonstrates the coexistence of two diametrically opposed approaches to interpretation - personalized (personal performance) and impersonal performance. The first type of performance strategy is based on expressing the performer's individual creative vision, which prevails over historical authenticity and accuracy. In this sense, the artistic result primarily possesses aesthetic and expressive value. Such performance often emerges as a unique artistic phenomenon characteristic of a particular cultural-historical period and may take the form of transcriptions, adaptations, or authorial editions that bear the imprint of the performer's or composer's personal style.

Personalized performance is understood as a form of creative interpretation that can either diverge from the era of the work's creation or coexist with it chronologically. In cases where the composer and the interpreter are contemporaries, the composer's attitude toward the performer's treatment of the work becomes crucial. Some composers, such as Valentyn Sylvestrov, emphasize the need to follow interpretative instructions precisely, leaving detailed remarks and explanations that restrict performative freedom to preserve the author's original idea. In other cases, however, the composer's position allows or even encourages expanding the semantic boundaries of the work through performative reflection - particularly when the piece is created for a specific artist or implies an individualized version.

China occupies a special place in the global system of performance traditions. Its music-theatrical heritage, notably the genre of Peking opera (jingxi), integrates singing, instrumental accompaniment, acting, acrobatics, costume art, and

scenography into a holistic syncretic spectacle. The orchestral structure is divided into a martial percussion group (wuchang), used in battle scenes; melodic wind instruments (suona); and stringed lutes and fiddles (wenchang, especially jinghu), which produce a heterophonic texture with the vocal line. The vocal styles of Chinese opera may seem unnatural to Western listeners but contain expressive means comparable to the experimental techniques of twentieth-century avant-garde composers.

Thus, the diversity of performance schools, manners, and styles is determined both by the performer's psychological traits (temperament, creativity, type of thinking) and by the influence of the sociocultural environment that shapes artistic taste. Within the personalized approach, music sometimes becomes a space for self-expression, a demonstration of virtuosity and mastery, while in other cases - a means of deep dialogue with the text aimed at conveying its semantic structure with utmost precision.

The second key approach to musical interpretation is the concept of Historically Informed Performance (HIP), also known as authentic or original performance. This interpretative strategy involves reconstructing performance conditions that closely approximate the era of the work's creation, taking into account the stylistic, technical, and aesthetic features of the time. The implementation of HIP relies on systematic study of historical sources - theoretical treatises, pedagogical manuals, critical notes, and other materials that document past performance practices.

Musicological analysis of such evidence allows performers and researchers to approach the historical understanding of performance manners characteristic of the Middle Ages, Renaissance, Baroque, or Classical periods.

A crucial milestone in the development of HIP was the introduction of sound recording technologies at the end of the nineteenth century, which enabled accurate documentation and analysis of performance traditions. Urtext editions serve as another essential tool for HIP practitioners, providing a starting point for interpretation grounded in historically appropriate stylistic practices. Since the second half of the twentieth century, historically informed performance has gained wide popularity in Western Europe, emerging as a reaction against the Romantic tradition of the nineteenth century. Initially focused on pre-Classical music, HIP methodology was later adapted for performing Romantic-era works as well.

Thanks to HIP, there has been a large-scale revival of early music, including operatic productions that involve not only the reconstruction of sound but also historically informed approaches to acting, costume, and scenography. This interdisciplinary orientation requires close collaboration among performers, historians, musicologists, instrument makers, and sometimes stage directors. Yet, despite its widespread adoption, HIP remains a subject of scholarly debate. Critics point to objective limitations: the impossibility of fully reconstructing the sound of the past, the influence of contemporary aesthetic perceptions, and the cultural distance that distorts our understanding of historical styles.

Methodologically, HIP relies on two essential components: (1) reconstruction of performance techniques and stylistic norms of a given era (performance practice); and (2) the use of authentic or reconstructed instruments. Another significant aspect is the transformation of the receptive model: audiences of the twenty-first century increasingly expect not just a performance but an immersive historical experience. This perceptual shift is also actively studied within modern interpretology and music sociology.

Within HIP practice, the process of reading and interpreting the score acquires particular importance. Although composers of the past often used notation symbols similar to modern ones, their semantic meanings could vary greatly depending on the era, genre, and performance context. In many cases, notation was incomplete or conventional. Moreover, differences in tuning systems, instrument temperaments, and ensemble configurations - often unnotated - complicate the reconstruction of authentic performance practices.

The study of Chinese choral ensembles demonstrates the active development of interpretative strategies that combine European academic standards with conductors' individual approaches adapted to national aesthetic thinking. Thus, the interpretation of European choral heritage within the Chinese context reveals the potential for intercultural dialogue in contemporary choral art. Interpretative strategies in modern choral conducting represent a multidimensional system of artistic and pedagogical activity in which every element - intonation, tempo, agogics, dynamics, timbre, articulation - becomes a means not only of musical expression but also of communication. A strategic approach to interpretation enables not merely the performance of a work but the creation of an artistic event in which the choir and the conductor act as co-creators of a unified artistic statement.

REFERENCES

- Butt, J. (2002). *Playing with history: The historical approach to musical performance*. Cambridge University Press.
- Davies, S. (1987). Authenticity in musical performance. *British Journal of Aesthetics*, 27(1), 39–50.
- Dodd, J. (2015). Performing works of music authentically. *European Journal of Philosophy*, 23(3), 485–508.
- Edidin, A. (1991). Look what they've done to my song: 'Historical authenticity' and the aesthetics of musical performance. *Midwest Studies in Philosophy*, 16(1), 394–420.
- Ravasio, M. (2019). Historically uninformed views of historically informed performance. *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*, 77(2), 193–205.

Сяо Юйфень	
Музична інтонація в творах композиторів класиків.....	195
Shao Qi	
Interpretative strategies in contemporary choral conducting: the experience of the PRC.....	197
Shi Dai	
Artistic and performing aspects of piano works interpretation.....	201
Цао Кунь	
Концепт тілесності в семантичній картині китайського танцю.....	204
Буймович М.	
Особливості акторсько-сценічної інтерпретації естрадних вокальних творів.....	207
Ходот А.	
Результати впровадження методики формування індивідуального сценічного іміджу школярів у процес навчання естрадного співу.....	209
Ян Цзяншен, Наталя Кьон	
Становлення жанру художньої пісні в мистецькому просторі Китаю.....	211
Han Luo, Hrinchenko A.	
Folklore intonations in the choral works of Ukrainian composers.....	215
Чжан Сайсін	
Регіональні контексти розвитку саксофонових шкіл в Україні.....	217
Сунь Жуй	
Феномен поліхудожньої обізнаності у категоріальному полі мистецької педагогіки.....	219
Чжу Сійн	
Транскультурна візія трансформації вищої вокальної освіти в Україні та Китаї.....	221
Ван Вейін	
Підготовка майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до інтерпретації вокальних творів у науковому дискурсі.....	222
Чжоу Тайю	
Підготовка здобувачів-інструменталістів до дидактично-виконавської діяльності в Україні, Китаї та Польщі як наукова проблема.....	224
Калюжна О.	
Імпровізація як педагогічний інструмент у процесі музичного навчання.....	225
Степанова Л., Толстова Н.	
Musical and Poetic Interaction as the Basis for the Performance Interpretation of J. Brahms' Songs.....	228